

daktionel bearbejdning, trykning og distribution. Disse tal bygger han på erfaringer fra lignende opgaver, som nævnte firma har været involveret i.

På denne baggrund finder spørgeren det relevant at få klarlagt, hvorfor Statsministeriets beregninger afviger så markant fra de tal, som et privat firma er i stand til at tilbyde for opgaven. Da statsministeren netop har anvendt prisen som argument imod husstandsomdelingen, finder spørgeren det endvidere relevant at få klarlagt, hvorvidt statsministeren havde kendskab til, at den pris, som Statsministeriet regnede sig frem til, var langt dyrere end markedsprisen.

Morten Messerschmidt (DF):

Det her spørgsmål er stillet i forlængelse af det beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti har fremsat om en husstandsomdeling af EU-forfatningen i forbindelse med folkeafstemningen den 27. september.

Umiddelbart efter at Dansk Folkeparti fremsatte sit forslag, kunne man høre en statsminister jorde det som en dårlig idé på grund af prisen, fordi de omkostninger, der ville være forbundet med at trykke og opsætte og udsende en sådan forfatning, simpelt hen ville være utidsvarende og slet ikke ville stå mål med det, man ville få ud af det.

Det har så efterfølgende vist sig, at det tal, som er kommet fra Statsministeriet – det var i omegnen af 120 mio. kr. – ikke helt harmonerer med, hvad private erhvervsdrivende plejer at bruge. Det har været tal på omkring 18-20 mio. kr., som virksomheder har taget kontakt til os i Dansk Folkeparti og fortalt at det kan gøres for.

På den baggrund vil jeg godt høre, hvad statsministeren kan sige om, hvad baggrunden for de tal, som kommer fra Statsministeriet, er.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

På grund af Dansk Folkepartis store interesse i en husstandsomdeling lavede vi et hurtigt overblik over de mulige omkostninger med udgangspunkt i Post Danmarks normale takster og Danmarks Statistiks opgørelse over antal husstande i Danmark. Der var tale om et meget groft skøn for trykning og husstandsomdeling af traktaten.

Kl. 13.20

Allerede på mødet gjorde jeg opmærksom på, at det selvfølgelig ikke tog højde for de mulige rabatter, vi kunne få, for vi har jo ikke været i nogen konkret forhandling med nogen. Men jeg

vil godt sige, at uanset at vi måske kunne forhandle visse rabatter på plads, så ville der under alle omstændigheder være tale om et anseligt millionbeløb til en husstandsomdeling af traktaten. Hvis det hele skal ud – og det hele skal vel ud, det går jeg ud fra at hr. Morten Messerschmidt er enig med mig i – så vil det under alle omstændigheder koste et anseligt millionbeløb, selv med rabatter, og det synes vi er en meget, meget dårlig anvendelse af pengene.

Morten Messerschmidt (DF):

Ja, det er jo klart, at hele forfatningen skal ud. Det er jo ikke et *acquis communautaire*, der skal sendes ud. Så mon ikke det kan gøres for nogenlunde den samme pris, som det f.eks. kostede at udsende Lars Larsens bog, der blev sendt ud her for nogle år siden. Der er det rent faktisk sådan, at den samme virksomhed, som trykte og opsatte og udsendte Lars Larsens selvbiografi, har meddelt, at det kunne gøres for i omegnen af 20 mio. kr.

Der er dog, og det må statsministeren vel også være enig i, en vis forskel på 150 mio. kr. og 20 mio. kr. Det er dog noget af en beregningsforskel.

Jeg vil godt høre, om statsministeren virkelig synes, at det er tilfredsstillende, at statsministerens embedsfolk laver sådanne beregninger, hvor man bare ser på listepreisen og ikke forholder sig til, hvordan de her ting fungerer i realiteten. Det er vel dygtige mennesker, statsministeren har ansat, som ved, hvordan de her ting fungerer.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan bekræfte, at det endog er meget dygtige mennesker, som har siddet og vurderet det her. Det har hr. Morten Messerschmidt fuldstændig ret i. Men nu forstår jeg så – og det er jo meget overraskende for mig at høre det – at hr. Morten Messerschmidt alligevel ikke vil have, at befolkningen skal have det hele. Befolkningen skal altså berøves mulighed for at læse visse dele af traktaten. Det vil hr. Morten Messerschmidt ikke have sendt ud. F.eks. må jeg forstå, at protokoller og erklæringer ikke skal med ud. Sådan må jeg forstå hr. Morten Messerschmidts indlæg. Og så savner det jo fuldstændig mening at sende alt det ud.

Jeg har forstået Dansk Folkepartis argument sådan, at man i hver eneste familie skal have traktaten liggende på sofabordet, for at man kan